

והיה עקב תשמעון וגוי'

ביאור בדרך אפר

הרחמים' שם ורחים נעלים יותר ועל כך יש להזכיר. דינה, "אבי ואמי" קאי על המוחין חקמה-זובינה החכמה נקראת 'אבי' כי היא השלב הראשון של התפתחות הרעיון השכל, באופן של נקודה בלבד כמו' שהולדה מהאב היא בהשעה שהיא כמו נקודה לא פרטיט, והבינה נקראת פלומר, שאתה הקדוש-ברוך-הוא.

לפרטים רצוי' שלם כענינה של האם בהולדה, והבינה נקראת 'אם הבנים' כי לאחר שהרעיון השכל יורד ומסתעף לפarticuls יכול להיות 'ולדת' של מידות מהשכל, ששהוא עניין המוחין בכל ענין הבקנה והשגה, ופירושו "אבי ואמי עזובני" הוא שגם פאשר האדם מתקבנן בשללו ומגע להבנה והשגה על גודל הרחמנות על נשמו, כבואר לעיל כו' אין זה פועל על הרגש הלב של האדם מהבן שירגש וחוש ביליבו את גודל גודל הרחמנות וכו', יעוזר ורחים יותר גודלים, וכן יש גבל למידת ההשגה של הנשות ונברא יש מאין כיוון שבנשמה עם היהת חלק אלוקה ממעל, ככל זאת היא עבדה ונחשבת שיש רמיציאו, ולכן אין לנו עזובני והוינו יאספנוי". דינה, "אבי ואמי" קאי על המוחין חקמה-זובינה, שהוא שגם שזוהו גם הופיע במקצתו בפה שפחתוב "כפי אבי ואמי עזובני והוינו יאספנוי". דינה, "אבי ואמי" ישבו על עצמו, שאנו הרחמנות עליו גדולה ביתר. אין לנו, כליו גודל רחמנות וארכבה, ופירושו "אבי ואמי עזובני" הוא שגם פאשר מתקבנן בשללו על גודל הרחמנות כו' שזוהו מראים את גודל הרחמנות וכוכו' בגל הסיבות האמורות (ההבנה המוגבלת והעובדת שנשמה היא נברא), יעוזר האדם ביחסים לכאן הגה "הוינו יאספנוי", שזוהו עניין התעוורויות שמלאעה כו'.

ג) ויש לקשר כלל זה עם הUMBRELLA בילוקוטי תורה' ריש פרשנתנו¹⁵ פרשת עקב דבורה-הפטת'יל במאמר הפטת'יל בפסקות ייאכילד את הפן" [שנמצא גם במקצתו כביריד של מאמרי חסידות, רשם צוין שהוא אמר זה בילוקוטי תורה' משפט מברכים אלול שנת תקנ"ו¹⁶, שאנו אמר על ידי ארמוני' הזקן, ואם כן, הרי זה מהקדושים שלפנוי לעיל מלוקוטי תורה' שם מבואר פטרבורג¹⁷. ובאחד הביכלאך איפה' שהוא הפסוק שהכוונה למצב בו לא די

41 במידת הרחמנות של 'אב הרחמן' שהוא של אדרמור' הזקן ממאיסרו בעיר פטרבורג¹⁷ לפני הגולה של אדרמור' הזקן ממאיסרו בעיר פטרבורג שהוא

ביאור בדרך אפר

1 ויש להוציא בזיה, על-פי המבואר במקום אחד¹¹ במסרים אדרמור' הזקן בלקוטי תורה' בפירוש המאמר קרבין רחים עליינו"¹², 2 מהקדוש-ברוך-הוא בתפילה "ברחמייך קרבין רחים עליינו"¹², 3 "ברחמייך" דיקא מדייקים ואומרים "ברוחמיין", היו הרחמים שלן, 4 פלומר, שאתה הקדוש-ברוך-הוא 5 יודע את הרחמנות בפה 6 גדרה בלי שיעור, ואין 7 אחר¹¹ בפירוש המאמר "ברחמייך קרבין 8 ביכולת השגת נשמותינו שם 9 כל מעלה והוא מוגבל לשער רחים עליינו"¹², 10 להאר לעצמנו את מידת גודל עוצם 11 הרחמנות שיש לרחים על הנשמה ביכולת השגת נשמותינו לשער גודל עוצם 12 שתאה אפלוי עבירה קלה על 13 הירידה הגדולה הזאת בבחינת סוף ברוך-הוא, מאחר שנשימותינו הן בבחינת און-סוף ברוך-הוא, והסיבה 14 לכך אין לנו את יכולת להשיא את 15 לך שאין לנו את יכולת להשיא את 16 גדול הרחמנות היא מאמר 17 שנשימותינו הן בבחינת גבול וארכבה¹³, מזה שאין אנו מרגישים את גודל 18 ולכן יש גבל למידת ההשגה של 19 הנשות ונברא יש מאין כיוון 20 שהנשמה עם היהת חלק אלוקה 21 ממעל, ככל זאת היא עבדה ונחשבת 22 שיש רמיציאו, ולכן אין לנו 23 לנשות הרקsha זו להבין ולהרגיש 24 גודל עיניהם הירידה הגדולה ביראה 25 שמאור-אין-סוף ברוך-הוא. 26 וארכבה¹³, מזה שאין אנו 27 מרגישים את גודל הרחמנות 28 וכך' בגל הסיבות האמורות (ההבנה 29 המוגבלת והעובדת שנשמה היא 30 נברא), יעוזר האדם ביחסים 31 יותר גודל היידה ונעד כמה הרחמנות 32 שאינו מרגיש את הרחמנות 33 על עצמו, הרי זה העמו הוכח 34 על גודל היידה ונעד כמה הרחמנות 35 עליו גדולה ביתר. 36 ויש לו מר, שזוהו גם הופיע 37 בפה שפתוב "כפי אבי ואמי עזובני והוינו יאספנוי"¹⁴ והוא 38 עזובני והוינו יאספנוי"¹⁴ והוא 39 לעיל מלוקוטי תורה' שם מבואר פטרבורג¹⁷. ובאחד הביכלאך איפה' שהוא הפסוק שהכוונה למצב בו לא די

(11) ל��' דרושי שבת שובה סה, א. ובכ"מ. (12) נוסח ברכבת "יזכר". (13) ראה לkur'ת פ' ראה לב, ג. (14) ראה גם ל��' שם. (15) ג, ג. (16) ראה אה"ת פרשנתנו ע' תקל. וראה בראשית המאמרים שבס"ס מאמרי אדרמור' הזקן הקצרים ע' תרטז. (17) ראה ספר השיחות תורה' שלום ע' 26. אגרות-קודש אדרמור' מהוריין'צ ח'ג ע' שם. (18) ראה 64. (19) ראה עקב תשמעון וגוי'